

Nikkeliallergia

Nikkeliallergisen tulee välttää ihokosketusta metalleihin, joista vapautuu nikkeliä.

Nikkeli oli aikaisemmin hyvin yleinen kosketusallergian aiheuttaja. Vuonna 2001 voimaan tulleen nikkeli-direktiivin mukaan haitallisia tuotteita ei saa pitää kaupan, mutta aina direktiiviä ei noudateta. Vuonna 2005 tullut muutos rajoittaa iholla pidettävien materiaalien nikkeli-pitoisuutta.

Allerginen reaktio nikkelille ilmenee 1-7 päivän kuluessa siitä, kun iho on ollut kosketuksissa nikkelin kanssa. Reaktio alkaa kutinana. Myöhemmin ilmestyy punoitusta, lievää turvotusta ja hilseilyä. Joissain tapauksissa ihoon saattaa tulla visvaa ja rupia. Reaktio alkaa nikkelin kosketuskohdasta, mutta saattaa levitä sen ulkopuolelle.

Ihottuma paranee muutamassa viikossa välttämällä ihokontaktia nikkelisiin. Hydrokortisonivoide voi nopeuttaa ihottuman paranemista. Nikkeli-allergia todetaan lääkärin määräyksestä lapputestillä, jonka tulokset valmistuvat 5-7 päivässä.

Nikkeli-allergian itsehoidossa on tärkeää välttää ihokosketusta sellaisiin metalleihin, joista nikkeliä vapautuu. Kosteus, hiki ja kudostenesteet edistävät nikkelin irtoamista metalliesineistä. Ruostumaton teräs, kulta, titaani ja muovit ovat yleensä nikkeli-allergiselle turvallisia materiaaleja. Valkokullassa voi olla nikkeliä.

Tarvittaessa voi käyttää apteekista saatavaa nikkelin osoitustestiä (dimetyyliglyoksiimi-testi). Sen avulla voi varmistaa, vapautuuko metalliesineestä nikkeliä. Jos testin värireaktio on positiivinen, kyseistä esinettä on vältettävä. Jos nikkeli-allergia on voimakas, pienikin määrä nikkeliä voi aiheuttaa oireita. Määrä voi olla niin pieni, ettei se näy osoitustestissä.

Nikkeliä voivat sisältää:

- korut, vaatetuksen niitit, soljet, napit sekä vetoketjut (nikkelipitoisuutta rajoitettu)
- silmälasien sangat
- toimistotarvikkeet esim. kynät tai mappien metalliosat
- jousisoittimien ja puhaltimien metalliosat

